

Big Mac už delší dobu neviděl Fluttershy. Jemu samotnému vrtalo hlavou, že se pár měsíců od něj a ode všech stranila. Nakonec to už nevydržel a rozhodl se jí navštívit. A nebyl sám, protože ho viděl zbytek Fluttershiiných kamarádek, kterak rázným krokem jde směrem k jejímu baráčku, okamžitě se mu pověsili za ohon a nyní 6 zvědavých poníků stálo před jejími dveřmi.

Mohutné Big Macovo kopyto, které si nezdalo rozměry s poklopem od kanálu opatrně zaklepalo na futra.

Chvilku se nic nedělo, jen tiché kroky za dveřmi dávaly tušit, že je Fluttershy doma.

"Fluttershy!. Víme, že jsi tam. Otevři nám dveře prosím."

Slaboulínké " Jděte pryč. Nechci s vámi mluvit" všem dalo pocit nervozity ba i strachu.

"Co se ti stalo zlatíčko?. Proč nás nechceš vidět?. Jen pootevři dveře, ať víme, že jsi v pořádku. Máme o tebe strach" řekla AJ.

Big Mac svým hlubokým, přesto obětavým hlasem dodal " EyUp. Fluttershy. Chceme mě tě vidět." Pomalé otevření dveří a následné vykouknutí hlavy té pegasky vypadalo, jako kdyby vycházel ze své jeskyně permoník, co se bojí světla.

Všichni si ale ulevili, že Fluttershy vypadá normálně. Ale přeci jen její tvář byla jiná. Taková ustaraná, nervózní. Ale s její spuštěnou hřívou taky z ní vyzařovala i jiná aura. Jakoby se změnila v klisnu, která dává své všechno někomu jinému a naopak od něj si bere lásku a starost. Tak ji Big Mac s holkama v těch dveřích viděli.

„Copak jsem ti udělal Fluttershy?. Proč se mě a i ostatním poníkům vyhýbáš?. Je snad v tom jiný hřebec? Je ve tvém srdci někdo jiný? Pokud ano, tak to pochopím a odejdu. Ale proč by měli k vůli tomu pykat i ostatní? Vždyť celá parta tě chce vidět." řekl Big Mac a všichni na něj zírali s otevřenou tlakou, protože tak dlouhou a dojemnou větu od něj ještě neslyšeli.

Fluttershy sklopila zrak a po delší odmlce řekla „Ano Big Macu. Je tu opravdu někdo jiný. Ale je to jinak, než si myslíš."

Nade všemi teď visely obrovské otazníky a chvilku se dívali na Biga a chvilku zase na Fluttershy. Do toho ticha se však z místnosti ozvalo jakési vzlyknutí. To nebylo žádné zvíře, ale všichni docela zřetelně uslyšeli vzlykot hříběte.

„Co. Co to bylo?. Tohle neznělo, jako Angel, když má hlad. Tohle znělo jako hříbě od paní Caekové. To ti je svěřila na hlídání?“ optala se Pinkie Pie.

Fluttershy s tékavýma očima opět přemýšlela, co by si vymyslela, ale po velkém vzdechu to vzdala. Proto pomalu otevřela dveře a pozvala je s lehce nervózním úsměvem dál.

Všem se pak naskytl pohled na to nejrozkošnější hříbátko, jaké kdy viděli. Leželo v postýlce pod dekou a jen malinká rozčuchaná hlavička byla vidět.

„Jééé. Co je to tady za prcka?. Ten je naprosto úžasnej!“ rozjařila se Dashie a rozzářenýma očima si nad postýlkou začala nevědomky cucat kopýtka.

Twilight se přiblížila nad postýlku a tázavě řekla „Nevěděla jsem, že se tu někomu v Ponyvillu narodilo hříbě. Tak komu ho tedy hlídáš Fluttershy?“

Flutt přišla k Twili a odpověděla „ Víte... Já. Já... Myslela jsem si, že vám to řeknu už dřív. Ale odkládala jsem to. Hlavně kvůli Big Macovi.“ Nyní se už s klidným výrazem podívala na Biga a řekla“ To je totiž důvod, proč jsem se ti takovou dobu stranila. Proč jsem byla pryč tak dlouho od vás všech. On je totiž můj. Je to mé hříbě. A i tvé Big Macintoshi. Je to tvůj hřebeček.“

Big Mac zalapal po dechu a polil ho během vteřiny studený pot takovým stylem, že vypadal jak zmoklá slepice a s otevřenou tlakou se podíval na ostatní.

Ti na tom nebyli o nic líp a v naprostém šoku Rarity omdlela, Pinkie začala běhat kolem postýlky šílenou rychlostí, Twilight div nevyпустиła ze svého rohu ohromnou magii, jak byla natlakovaná emocemi a Dashie si při divokém letu po pokoji málem rozbila hlavu o strop. Applejack konečně povolily nohy od toho, jak se jí po tom všem doslova zavařily do podlahy a s vlhkýma očima přišla před Fluttershy a Big Maca.

„Já. Já ani nevím, co mám říci. Bráško? Fluttershy?. Ani nevíte, jak vám oběma přeji. Tohle je nádherný.“. A stále si sama pro sebe dokola říkala „Můj brácha má hříbě. Můj brácha má hříbě.“

Konečně i Big Mac obživnul a pomalu se poprvé podíval z blízka na ten uzlíček štěstí. Fluttershy spatřila, jak zavřel oči a po chvílce mu začaly téct slzy. Byly to slzy naprostého štěstí. „Ani nevíš, jak jsem hrdý Fluttershy. Ale proč jsi mi to neřekla?. To jsi se do konce života chtěla skrývat?“ řekl pak Big.

Fluttershy si povzdechla „Víš. Když jsem si byla jistá, že čekám hříbě a chtěla jsem ti to říci. Ale měla jsem pak stále větší strach, že to neunesíš. Že by tě to mohlo trápit. Proto jsem nechtěla, abys to věděl. Raději jsem měla v plánu odejít, než tě vidět zničeného.“

Pegaska se dala do pláče, ale Big Mac ji objal za jemného hlazení po hřívě jí šeptal „Děkuji ti Fluttershy za něj. Děkuji ti, že jsi mi dala ten nejkrásnější dar v životě a jsem nesmírně šťastný a hrdý. Miluji tě Fluttershy.“

Fluttershy osušila své slzy a nyní už s nádherným úsměvem, který dokázala vykouzlit jen ona, se mu podívala do očí.

To byla pro Big Maca pozvánka, aby se jejich tlamičky spojily v jeden celek nekončícího polibku....